

[Aksel Møller.]

altså som nye specialiteter, det vil sige, at hvis de opfylder de betingelser, som loven stiller for fremtidig optagelse i registret af nye specialiteter, skal de kunne behandles efter akkurat samme retningslinier som disse. Det har været en meget betydningsfuld hjælp til at opnå enighed i udvalget, at man i det hele taget har kunnet anlægge det synspunkt, at de, så langt det overhovedet var muligt, skulle have en ligestilling med specialiteter af ny karakter, d. v. s. specialiteter, der bliver sat i handelen efter lovens ikrafttræden.

De øvrige ændringsforslag skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger om; der er jo redegjort for dem af den ærede ordfører, og det drejer sig, som det høje ting vil se, enten om redaktionelle ændringer eller ændringer, hvorved der sikres administrationen og offentligheden en rimelig mulighed for at være med ved disse opgavers løsning. Målet med loven er jo at sikre befolkningen en bedre og billigere forsyning med lægemidler og at udnytte apotekernes produktionsmuligheder bedst muligt, men jeg tror ikke, man vil tabe dette mål af sigte, selvom man — således som vi nu har søgt at blive enige om i udvalget — giver industrien en rummeligere stilling. Det er jo klart, at den mægtige tekniske udvikling, vi har oplevet i den senere tid, også på medicinproduktionens område, må vi også kunne udnytte her i landet, og jeg tror ikke, jeg kalder på nogen modsigelse, når jeg siger, at det under udarbejdelsen stadig har været holdt for øje fra alle sider, at vi ikke med denne lovgivning vil placere den danske medicinalindustri ringere end den industri, som den skal konkurrere med både herhjemme og ude i verden. Det vil utvivlsomt være rimeligt ved denne lejlighed netop at understrege, at der ikke med disse regler har været tilsigtet en forfordeling af dansk industris konkurrencevilkår i forhold til andre landes.

Og med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for de stillede ændringsforslag, og at man til sin tid ved tredje behandling tilslutter sig lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Jeg bliver nødt til først at protestere overfor en af det ærede med-

lem hr. Aksel Møller fremsat altfor elskværdig bemærkning. Det ærede medlem udnævnte mig til særlig sagkyndig på apotekervæsenets område. Det ved jo alle at jeg ikke er. Jeg har i den så meget omtalte kommission haft den opgave at være formidleren mellem sagkyndige, det var den opgave, som den daværende indenrigsminister anmodede mig om at overtage. At det ikke helt har kunnet undgås, at man har lært lidt, når man har siddet omgivet af så megen lærdom, er forståeligt, men betegnelsen „sagkyndig“ må jeg tage afstand fra.

Jeg skal ved denne lejlighed og efter ordføreren gennemgang af ændringsforslagene ikke udtale mig om enkeltheder, men i den henseende kun gøre et par enkelte bemærkninger til udtalelser, der fremsattes af det ærede medlem hr. Aksel Møller nu.

Først med hensyn til apotekerafgiften. Jeg kan ikke helt samstemme i det ærede medlems anskuelse på det område. Man kan have forskellig mening om de regler, der vil komme til at gælde om 2 år, men jeg tror ikke, man vil kunne bestride, at efter de nye regler vil der for den enkelte apoteker være skabt en større økonomisk interesse i en forstandig og god drift af apoteket end efter det afgiftssystem, vi har i dag. Det ærede medlem brugte det udtryk, at det sikre er, at apotekerafgiften vil stige. Nej, det er ikke det sikre. Under lige forhold vil den samlede afgift praktisk talt være den samme efter de nye regler og efter de bestående. Der vil selvfølgelig blive nogen forskydning — det er også et af formålene med de ændrede regler — men man kan vel sige, at de fleste små og mellemstore apoteker skal udrede en mindre afgift end efter det gamle system. Derfor tror jeg også, at de små og de mellemstore apoteker, efterhånden som de får kendskab til den nye lov, vil være mindre tilfredse med, at der skal hengå 2 år, inden de nye regler træder i kraft. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre ved, det er jo en overenskomst, og så skal jeg iøvrigt sige, at på dette område er det afgørende for mig slet ikke, om disse regler træder i kraft 1 eller 2 år før eller senere, det for mig afgørende er, at den opfordring til god økonomi, der indeholdes i reglerne, bliver fremtidens system.